ANUL XIII. — No. 2067. 6 PAGINI 3 LEI Miercuri 3 Iunie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LE. 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

Aurel Toma a sosit eri în Capitală

Challenger-ul oficial al lui Poppi Decico a călătorit dela Paris la Bucureşti cu automobilul

Ce declară Aurel Toma în legătuă cu activitatea sa din Franţa şi cu proectele pentru viitor

Am fost unul din privilegiaţii cari au putut saluta, cu un minut mai devreme, revenirea lui Aurel Toma în Bucureşti.

După o aşteptare de aproape trei ore, graţie amabilităţii d-lui Jean Amza, am eşit în întâmpinarea challenger-ului lui Poppi Decico, la bordul unui Renault de patru cilindri.

Graba noastră era însă prea tardivă căci, imediat ce am ocolit Arcul de Triumf am observat profilându-se în

zare, o maşină joasă de culoare gris, şi cu aspect de bolid.

Apropiindu-ne remarcăm numărul străin al trăsurei. D. Jean Amza isbucneşte.

— Toma!.. Toma!..

Un scârţâit scurt provocat de punerea frânelor şi trăsura se opreşte câţiva metri mai departe.

Mergem însă în sens invers şi suntem obligaţi să executăm un ocol până la hipodrom.

Din fericire, Aurel Toma este răbdător şi ne aşteaptă...

Iată-ne ajunşi la înălţimea lui. Uşile celor două trăsuri se deschid în acelaş timp şi o secundă mai târziu mâinile noastre strâng pe ale aceluia în care boxul românesc îşi pune toate speranţele.

Este ora 13 precis. Grăbim spre centru pentruca Aurel Toma să mai poată găsi la magazin pe d. Constantin Mihăescu, cunoscutul reprezentant de automobile şi neobosit sprijinitor al campionului român.

Zadarnică ne-a fost truda. D. Constantin Mihăescu, convins că Aurel Toma va întârzia, a părăsit locul de întâlnire, odată cu o parte din oamenii săi de încredere.

Totuş în întâmpinarea noastră au eşit d-nii col. Th. Săulescu, preşedintele Federaţiei motocicliste, Bruckner, şeful reprezentanţei Renault, Cherciu, şeful magazinului d-lui Mihăescu, şi în complectare, d. Picollo, un om de statură mică dar cu pretenţii exagerate. Un fel de «picolo» şi la propriu şi la figurat.

Este ora 13 şi 05 minute. Aurel Toma descinde din maşină şi este imediat înconjurat de cei prezenţi.

Reporterul nostru fotograf îşi începe activitatea. Obiectivul clipeşte de mai multe ori imortalizând evenimentul sosirei în Capitală a omului care întruneşte speranţele întregei suflări româneşti.

CU AUTOMOBILUL DELA PARIS LA BUCUREŞTI

Conform celor ununţate, Aurel Toma a efectuat călătoria Paris—Bucureşti la bordul unui automobil pus la dispoziţia lui de d. Constantin Mihăescu.

A părăsit captala Franţei încă de acum zece zile. A întârziat însă mult pe drum. La început, faptul că maşina era nouă şi deci neroclată, a împiedicat pe Toma să facă mai mult de 40 km pe oră, şi l-a obligat să-şi menajeze motorul.

Când, însfârşit, trăsura i-a permis să se repeadă, a dat peste însorita Italie, care, oferindu-i poziţii dintre cele mai pitoreşti, l-a reţinut câteva ceasuri mai mult.

Trecând apoi în Austria, Aurel Toma s'a oprit la Viena, pentruca, după accia, să facă un scurt popas la Budapesta.

A intrat în ţară Duminecă în zorii zilei, iar seara a poposit la Sinaia unde a fost oaspetele d-lui arhitect Culina, în tovărăşia căruia a efectuat întregul parcurs. Din Sinaia, Aurel Toma a pornit spre Bucureşti, singur la bord, la ora 10 şi 40, spre a sosi în Capitală la ora arătată de noi mai sus.

IN PLINA FORMA

Aurel Toma mi-a făcut eri o impresie formidabilă. Am văzut în el omul în plină formă, gata la orice moment să dispute un match cât se poate de sever. Plin de viaţă, evidenţiind puternice puncte de forţă, vioi şi bine dispus, Aurel Toma întruchipează astăzi calităţile unui campion autentic.

Şi dacă astfel stau lucrurile, dece nu am vedea în el, omul capabil să aducă ţărei un titlu la care au râvnit multe alte naţiuni, cu mai mari pretenţii sportive?

In forma pe care o deţine acum şi asupra căruia voiajul obositor de aproape zece zile nu a influenţat cu nimic, Aurel Toma este chemat la mari onoruri.

Până în prezent a dus faima numelui de român, peste mări şi ţări. In curând se va vorbi de el, în cei mai elogioşi termeni, şi peste ocean.

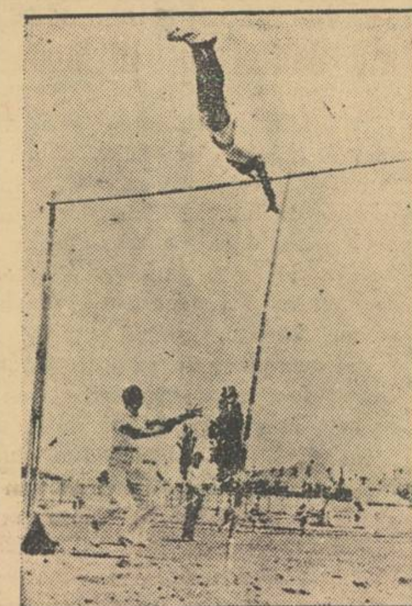
Poate că timpurile în cari un Nat Fleischer va auzi de el şi-i va drămui calitatea la justa ei valoare, numele lui Aurel Toma va fi trecut, fără îndoială, în rândul celor mai consacraţi boxeuri mondiali. Căci, acolo unde stă Valentin Angelmann, de exemplu, are dreptul să troneze şi învingătorul său.

Aşteptăm ca, competenţele americane să se sesizeze şi să ofere loc de cinste, în rândul marilor vedete, lui Aurel Toma. Forma pe care

(Continuare în pag. II-a)

Debutul lui F. C. Liverpool

Intre două ploi. Au dezertat sportivii. A fost şi chiul

Ca şi acum zece ani, când au venit cu reputaţie englezească, amatorii dela Oxford City, vizita lui F. C. Liverpool a stârnit în Capitală valuri de curiozitate şi valuri — vai! — de ploaie...

Slavă Domnului însă, că după un potop de o jumătate oră şi după o oră întreagă de ploaie mai indulgentă, nourii şi-au suspendat controversele şi matchul s'a putut strecura între două ploi, care l'au precedat şi l'au însoţit, ca două escadroane de escortă regală...

Comparaţia nu e exagerată şi nici măcar deplasată. Căci a fost, de data aceasta, un veritabil regal sportiv...

Păcat, mare păcat de vreme. Şi condoleanţele noastre tuturor acelora care s'au speriat de un timp devenit aproape obicinuit de vre-o două săptămâni încoace şi au dat bir cu fugiţii. Au pierdut o demonstraţie de football pe care nu o vor regăsi nici când...

UNDE NI-S SPORTIVII ?!

La ora 5 şi jumătate, tribunele Venusului îşi manifestă zadarnic ospitalitatea şi bunăvoinţa celor 20.000 locuri. Nu sunt prezenţi la tribună decât cel mult 10.000 de spectatori. Ceilalţi pe care i-aţi văzut, pe ploaie la matchul Bulgaria—România, au găsit de cuviinţă să-şi păzească dunga pantalonilor, rămânând acasă. De, — nu se compară englezii cu bulgarii! Brav şi competent, publicul nostru şi-a precizat preferinţele: pentru bulgari!... Pentru Rafailoff, pentru Lozanoff şi pentru ceilalţi stari ai teribilului football bulgar...

Eri, cum v'am spus n'au fost la Venus decât 10.000 de spectatori, mult prea puţini pentru calitatea excepţională a matchului şi pentru capacitatea proaspăt sporită a stadionului..

Până să înceapă partida, publicul este terorizat de repetate tentative de ploaie.

S'o mai ţine matchul? Nu s'o mai ţine?

Orgonizatorii sunt şi ei contrariaţi. Cheltueli mari, reţetă mică, ameninţări permanente de ploaie... Ce te faci?

Amâni matchul, — nu?

Dar mai întâi trebue consultat... corpul electoral. El să hotărască!

— Onor. public este de acord să se amâne matchul pentru Mircuri 3 Iunie? — se aude, prin cele două megafoane, vocea d-lui Eladescu.

— Nu suntem de acord! se grăbesc să răspundă gratuiţii. Să se joace matchul! Am plătit!

Matchul se va juca, — prin urmare...

La microfon, un speaker anunţă publicului:

— Transmitem placa: «Ce stai Ghiţă supărat»?

La adresa cui o fi, Doamne, ironia involuntară a cunoscutei melodii populare?».

Intre timp, tribunele şi-au mai astupat găurile. A mai venit lume. Si s'au îndepărtat, în schimb norii...

In aşteptarea orei de începere a

matchului, cineva, — cine eşti, mă? — distribue prin cele două megafoane instrucţiuni şi greşeli gramaticale:

— «Englezii joacă bărbăteşte. Ei atacă portarul şi ţine cu pieptul. Aceste lucruri sunt reglementare şi publicul este rugat să se abţină dela manifestaţii ostile».

Spectatorii sunt numai nervi. Şi îşi plăsmuesc, cu toţii închipuiri fantastice: ce-o fi cu englezii ăştia, dacă organizatorii se văd nevoiţi să pună în gardă publicul? Ce va fi însemnând jocul bărbătesc, despre care se pomeneşte la megafon? Trebue să fie o grozăvie!

Publicul e pus pe îngăduinţă. Fie — nu va huidui. Orice s'ar întâmpla. Dar să se întâmple barem ceva! Ca să ne lămurim odată ce e cu englezii ăştia care atacă portarul şi «ţine cu pieptul».

ENGLEZII!

Insfârşit — iată-i!

Englezii au păşit pe teren în pachet compact cu jucătorii Venusului.

Liverpool, tricouri roşii, Venus tricouri negre.

Preliminariile lipsesc. Englezii nu salută publicul, nu schimbă buchete de flori şi matchul începe imediat, în atenţia încordată a spectatorilor.

Un minut de tăcere şi apoi comentariile nu întârzie să explodeze:

— Până acum n'am văzut nimic...

— Nu-s grozavi, dom'le!

Din al doilea minut al jocului însă, oaspeţii şi-au luat în serios rolul de englezi. Joacă dumnezeeşte.

Mingea circulă dela un jucător la altul, ca trasă cu aţa. Venus-iştii nu se văd deloc. Ii admiră şi ei, odată cu publicul, pe englezi

Brr! pocneşte shotul lui Taylor!

Bum! explodează un voleu al lui Howe!

Ghenea nu mai pridideşte, oprind bombele englezilor.

D. Eladescu priveşte spre cer: «Good save the Ghenea».

Până la sfârşit, shoaturile englezilor descind de patru ori în poarta apărată de Ghenea.

A FOST CU CHIUL!

Publicul n'are nimic de zis: au jucat englezii ceeace nu s'a mai pomenit.

Totuşi, — parcă, parcă, a lipsit ceva şi publicul părăseşte stadionul, decepţionat într'o oarecare măsură. Aşa e: cum rămâne chestia cu jocul bărbătesc al englezilor? Care, cum şi ce fel de joc bărbătesc e ăsta?

Theodoru Chibrit, cel puţin nu-şi ascunde indignarea:

— Asta a fost joc bărbătesc? Vax! Chiul, monşer! Păi, joc bărbătesc la Sfera al nostru, la Brandabura, la Wetzer II! Ăştia cu joc bărbătesc, nu Liverpool!

Să se mai termine, dom-le cu englezii!»...

Are dreptate Chibrit... Pe chestia... jocului bărbătesc n'avem nimic de învăţat dela englezi.

Să poftească ei să ia lecţii dela noi!...

JACK BERARIU.

Reportajul nostru fotografic

Eri a sosit în Capitală, după o călătorie de zece zile cu automobilul, boxeurul român Aurel Toma, care a recoltat formidabile victorii la Paris, în compania unor adversari de cea mai ridicată valoare.

Iată-l (stânga jos) pe boxeurul nostru, la volanul maşinei cu care a venit la Bucureşti, surâzând obiectivului fotografic.

Jos în stânga, acelaş Aurel Toma în cochetă ţinută de oraş.

Insfârşit, îl revedem (clişeul al doilea din mijlocul paginei) la garajul Mihăescu, în mijlocul unui grup de nerăbdători prieteni. â

*

Eri, în ciuda unei ploi torenţiale, zece mii de bucureşteni au admirat cu degetul în gură, jocul magnific al echipei engleze F. C. Liverpool.

Primul clişeu din mijlocul paginei reprezintă o fază la poarta englezilor. Sepi, în luptă cu masivii fundaşi ai oaspeţilor, pierde...

Altă fază, tot în careul englez (dreapta sus) în care se vede disproporţia dintre footballistul român (Gavrilescu) şi jucătorul englez.

Insfârşit jos în dreapta, e intervenţie promptă a portarului englez, care culege balonul cu toată săritura curajoasă a lui Petea.

Tot eri, însă dimineaţa, a avut loc faza finală a matchului atletic triunghiular, în care echipa Bucureştilor s'a comportat mai presus de aşteptări, reuşind să se claseze în locul al doilea din clasamentul general.

In clişeul al treilea din mijlocul paginei, jugoslavul Bakov execută o reuşită săritură cu prăjina.

